

118

DISSERTATIO INAUGURALIS MEDICA
DE
**FONTIUM SALU-
TARIUM USU ET
ABUSU.**

QVAM

SUB AUSPICIO DIVINO,

RECTORE MAGNIFICENTISSIMO,
SERENISSIMO PRINCIPE AC DOMINO,

DN. FRIDERICO WILHELMO,
PRINCIPE BORUSSIÆ, MARCHIONE BRAN-
DENBURGICO, RELIQA,
IN ACADEMIA FRIDERICIANA,

GRATIOSISSIMO FACULTATIS MEDICÆ CONSENSU

P R Ä S I D E

DN. GEORGIO ERNESTO STAHL,
CONSIL. AUL. ET ARCHIAT. REG. MED. ET RERUM NATU-
RALIUM PROFESSORE PUBL. ORDIN. ACAD. NAT. CUR. COLLEGA LON-
GE DIGNISSIMO, DECANO h. t. SPECTATISSIMO,

DOMINO PATRONO, AC PROMOTORE SUO

omni Observantia atque Honoris cultu etatem colendo,

PRO LICENTIA,

Summos in Arte Medica Honores, & Privilegia legitimè obtinendi,

Ad d. April. M DCC XIII, horis ante & pomeridianis

IN AUDITORIO MAIORI

Publicæ Philiatrorum Ventilationi submittit,

PHILIPPUS HARTMUTHUS Martner
ITZSTEINIO NASSOVICUS.

HALÆ MAGDEBURGICÆ,
Typis CHRISTIANI HENCKELII, Acad. Typogr.

DISSESTITATIO IN HONORIBUS MEDICIS

ERGUNIUM SAVII
TARMINIUS
ANNI

RECTOR MAGNIFICUS
PROFESSOR MAGISTER
DR. RUDOLPHUS VITELLIO

IN ACADEMIA HERRENHORN
CEREMONIAE INSTITUTAE IN DICTO CONVENTU

DR. GEORGIO THURNICO STAFFI
CEREMONIAE INSTITUTAE IN DICTO CONVENTU
VITELLIO
PROFESSOR MAGISTER

DR. IO. TIGANI
CEREMONIAE INSTITUTAE IN DICTO CONVENTU
VITELLIO
PROFESSOR MAGISTER

HIPPIBUS HERKENSTÜTZ S. MULLI

PROOEMIUM.

Uemadmodum Ars quælibet, tanquam habitus cum recta ratione effectivus, duo complectitur atque præsupponit; nempe primo, intellectum, de modo atque methodo, pro obtinendo & producendo effectu destinato, debite instructum: Secundo, actuacionem, administrationem, atque gubernationem, & unidique justam applicationem, instrumentorum, tanquam ministrarum causarum: Ita valet hoc etiam omnino de Medica arte. Si enim æquè etiam hæc ars, satis exquisitè intelligat, quid, in subiecto idoneo, operari & efficeri liceat atque deceat; tamen sola hac scientia effectum nullum unquam assequitur; nisi secundum hujus ductum atque regulam, instruat, suscipiat, prosequatur, & exsequatur, actiones: quas cum vix usquam sine Instrumentis debitissimis perpetrare liceat, maxima certe etiam horum habenda venit ratio, quatenus vel (etiam longius excurrente,) ratione, intelligi possunt effectui tali

A 2

con-

convenire & quadrare: Vel nuda interdum experientia, illi satisfacere, sentiuntur. Quo ultimo respectu, manuariis artibus passim sufficit experientia, licet rationem neque cogitent neque passim in numerato habeant, ob quam instrumenta sua effectum desideratum assequuntur: Utpote quæ consideratio atque ratio, non tam pressè & directè ita ipsam artem concernit, ut ab illa separati non posse, sed potius jam longius dissitæ, quin alterius plane, classis existit. Verbi gratia: dum ferrarii fabri, limâ utentes, efficaciam ejus non aliunde metiuntur, quam à sufficiente duritie, recente adhuc, aut diutius durante, acie, & majore vel minore incisionum ejus densitate & profunditate; atque hinc proprius pendente rudiore atque crassiore, aut tenuiore atque subtiliore, concerpendi & radendi effectu: duritiei ulteriore ratione, physicis, proportione ad præstandam rasuram in genere, Mathematico-mechanicis, considerationibus, relictâ: horologiorum faber, Merolabio suo, (die Theil-Scheibe,) feliciter ad suæ artis effectus producendos utitur, licet tam *Mathematico-Geometricam* ejus exactam rationem, & causam proportionis numerorum in pluribus rotulis, potius de tabella noscat; quam ut *Geometrico-Mechanici* progressus computum exesse intelligat; nec ipse etiam orbitam talem sibi parere, per exquisitam polygonorum distributionem, è fundamento cognitum & perspectum habeat, tanquam ad *Mathematico Mechanicam*, non vero directe ad suam, scientiam & artem referendam, &c. Interim in medica arte illud utique exquisitam contemplationem mereatur, quod, cum nulla usquam alia ars, tanti numeri ap-

apparatu atque instrumentis, polleat, quam in hac vulgo laudantur atque memorantur; tamen vix illa profiter alia ars, quæ minus feliciter certitudinem propositorum effectuum assequatur. Est hujus rei exemplar atque documentum, inter innumera, valde luculentum atque eminens, illud vulgo dictum medicorum practicorum ultimum refugium, ut, post irrita multa atque diurna varia alia artis instrumenta & tentamina, patientes, chronicis in primis affectibus oneratos, ad salutares fontes, ablegent. Qua de re, quamvis solum ut in genere, ne dissertationis loco librum prolixum scribere fuscipiamus, IN AUGURALIS SPECIMINIS nomine, theses aliquas proferre, nempe de USU ET AB-USU FONTIUM SALUTARIUM IN GENERE, agere, cum in animum induxerimus, rogamus DEum Ter Optimum Maximum, ut veritatis suæ jubar nobis affulgere clementissime sinat, & his nostris conatibus ex alto benedicat.

Th. I.

DE FONTIUM SALUTARIUM USU ET ABUSU, differere dum aggredimur, non arbitramur necesse esse, ut ulla prolixitate utamur, in explicanda mente nostra circa *acceptiōnēm* vocis, *fontium salutariūm*; dum scilicet unusquisque facile utique comprehendit, quod nihil plane aliud intelligamus, quam *naturali*, ut vulgo loquuntur, nempe spontaneo, *motu scaturientes*, tum *caldos* fontes, seu *thermas*, tum *frigidos*, *Salino-Viriolico* sapore notabiles, & inde *acidularum* appellatione, vulgo notatos atque notos: Quibus tamen etiam adhuc anumerari

rari merentur, scaturigines, præsertim ubiores, in istis locis aliquando prorumpentes; quarum aquas similiter, in primis per initia, effectus aliquos medicos exerere, experientia testatum facit, licet neque tam eminente sapore, nec ipsis etiam aliis docimatis, insignem faldinem ostendant.

II.

Hujusmodi fontibus cum Europa passim scateat, & à longis retro temporibus, primo probabiliter fortuita, postea vero etiam deliberato consilio instituta, experientia, peculiares aliquos in corpore humano effectus ostenderit, natus hinc est aquarum talium Medicus usus. Et cum dies diem doceat, instituta de tempore in tempus etiam solertiae observatione, animadversum sensim est, qualibus in primis constitutionibus corporum & morborum, non solum in genere, thermæ præ acidulis, & vicissim hæ præ illis, usum præbeant laudabilem; sed etiam specialius, quomodo unius loci thermæ, aut acidulæ, præ similibus aliorum locorum, diversis subjectis diversimode quadrent.

III.

Neque vero solum de utilitate hoc valet; sed etiam de iniuitate, incommodis, aut periculis effectibus. Id quod dupli modo sese exerit; dum etiam acidulas, sani prorsus homines, incolæ & accolæ illorum locorum ubi scaturiunt, in primis temporatores, sine incommoda aliqua alteratione, indifferenter passim usurpant: imo bruta quoque, jumenta, sine damno corporis fui illas aliquando degustare possunt. Aliquæ vero tales falso-vitriolicæ aquæ, neque sanis hominibus, nec ægris tolerabiles, hinc inde etiam inveniuntur: Quales eminentius sunt, quæ sensibiliter de cupro vitriolo participant, nedum quæ prorsus illo abundant. Neque tamen hoc solum, sed succurrat memorie hujus rei exemplum, deferreis retrimentiis; dum v. gr. Schmalkaldie, in suburbanis propemodum pagis, Mittel- und Klein-Schmalkalden,

den, à moletrinis excavatoriis, von den Schleiß-Mühlen, defluentes rivi, subtili chalybis pulvillo infecti, partim quidem à jumentis, aversione sensibili negligi obseruantur, partim autem, si ab adfuetis ibi educatis, fine sensibili noxa bibantur, tamen adventitiis inadfuetis, non modo morbum, sed & intemperantius bibtæ, noxam, imò mortem inducere, comprehenduntur: quasi naturali vitio his aquis inducto.

IV.

Quemadmodum etiam pleraque res, usu aliquo commendabiles, legitimam tamen *administrationem*, & *regulas* quasi atque *modum* certum utendi, requirunt; extra quem vel minus commodè, vel prorsus incommodè cedit, imo nocet, illarum usuratio: ita valet hoc omnino etiam de his fontibus, & aquis, in primis autem *qualitate* illa peculiari *præpollentibus*. Unde etiam est, quod laudabili prorsus instituto, ac intentione, à ditionum talium Dominis atque Magistris, medici proprii constituantur, qui judiciose discernere debeant, tam verum aquarum talium effectum, atque salutari scopo satisfacientem usum: quam hominum illas usurpare aeventum, partim perito examini invigilare, num affectibus, quibus aquæ illæ prodeesse possint, revera laborent: tum denique recte præscribendo atque *ordinando* moderamini, & ostendenda *methodo*, qua optatum effectum assequi contingere possint.

V.

Sicuti autem ea passim est rerum humana rerum infelicitas, ut bona intentio sæpen numero impari *inventione* exequendi, contrarium aut irritum eventum fortioratur: ita testatur subinde experientia, quod, ubicunque tandem lateat error, à salutaribus etiam ceteroquin ejusmodi aquis, contrarii penitus effectus, eo impetu irrumpt & sequuntur, ut nomen hoc, *effectuum* potius, quam fortitorum *eventuum*, non possint detrectare.

VI.

Quamvis enim de Medicis, optima quæque præsumamus; nempe in primis præfectis aquarum talium præsentiori ordinationi atque administrationis directioni: fieri tamen, si non solet, utique tamen potest, ut à Medicis longius absentiibus, neque de peculiari aquarum talium genio fatis edoctis, intempestiva fiducia, ægris ita in genere fontium talium usus salutaris censeatur, ut fuasū illorum, bona spei, ita mordicus inhærent, ut etiam dubitantibus imo vel plane disfudientibus, alteris illis, tentamini quasi ancipiti obstinatè insistentes, non modo sinistriorem, sed non raro etiam funestum, audaciæ suæ eventum experiantur.

Fovet & sustentat hos errores, fatalis illa *ambiguitas*, circa exquisitam *diagnosin*, atque firmam *etiologyam*, aliquot morborum, firmiter discernendam ac determinandam. Cujusmodi specimina ingentia sunt, dijudicatio, *pectoralis*, *phtisicae*, & *hypochondriace*, *bedice*, TABIS: & hujus etiam posterioris, diverorum graduum, & radicis altius iam, imo profundius, actæ. *Cachexia* item adhuc levioris; & jam in *hydropem* obfirmatae *ædematosæ* constitutionis. Quin etiam *extenuationis* adhuc simplicius *atrophicae* potius, quam five *bedice*, five *phtisicae*. *Dolorum quoque rheumatico-arthriticorum*; & vere *nephritico-calculorum*.

Unde si ægri aliqui, vel *cachectica*, vel *atrophica*, vel *rheumatico arthritica* adhuc moderationiora, pathemata sentientes, ab aquarum talium usu, in primis sub reliquo indolis suæ *vigore* atque robore, salutarem morborum talium eventum affequuntur: familiariter certe subnascitur inde erronea opinio, ut dum illi pro *hydropicis*, *bedicis* atque *phtisicis*, sibi atque aliis, judicati atque habitu fuerunt, *heteroclitæ* inde nesciunt observationes tales, quod tales aquæ etiam in ejusmodi *morbis*, non omni exoptata efficacia eò usque destitu-

tuantur, quin spes aliqua adhuc superfit, quod etiam aliis
morbos tales tolerantibus, adhuc prodesse possint.

IX.

Agnoscit interim, è longâ, & solo constantiori atque evidentiori eventu confirmata experientia, plebs incolarum in illis locis, ubi fontes tales à longo jam tempore in usu frequente fuerunt, quibus morborum speciebus, & ægrorum jam gravius affectionum constitutionibus, aquæ illæ minus bonæ spei polliceantur. Unde nata in ore habent proverbialia prorsus illa præfigia, *hydropicis* in primis & *tabidis* malè ominantia, quod ita affecti, si ad fontes illos suos proficiisci secum constituerint, eventibus suis commode prospecturi, *sarcophagum* secum asportare memores esse debeant: & habitum propemodum acquisiverunt, ex aspectu ægrorum ad illos venientium, de spei, boni aut mali successus, probabilitate, judicandi.

X.

Cum autem Medica Ars nequam utique *rectâ ratione scientifica* inquam contemplatione, planè destituta esse debeat; Optandum tamen omnimodo est, ut exquisita distinctione distinguantur contemplationes, quæ vel *propius* ad artis hujus usum faciunt: vel longius *excurrentes*, ad aliarum potius *disciplinarum* ambitum referendæ sunt. Ubi, cum in primis *Theoria* occupata esse soleat, præsertim in *physico-Medicis* objectis, in rerum quæ revera existunt, causis evolvendis; hoc ipsum autem universum negotium, *materiæliter*, pro fundamento agnoscat *historicam* notitiam, seu *experientiam*, variarum circumstantiarum, in sensu incurrentium: (& revera eminenter hicnihil sit in intellectu, quod non prius fuerit in sensu,) liquet inde, quod *experientia*, magnam partem, nempe totam *materialem* constitutionem, *scientie formaliter* inde coagmentandæ, complectatur & absolvat.

Unde nempē ad medicam scientiam, *strictē* dictam, proprius sufficere potest vera & undiquaque, quoad ejus fieri potest, plena & exacta, notitia *historica*; quibus morbis, quibus illorum gradibus, progressibus, temporibus, quali ægrorum sexui, atati, habitui, reliquo naturæ vigori, corporis robori, & specialioribus corporum, & motuum in illis, *viciſſitudinibus*, tum aliud quodlibet remedium, tum etiam aquæ hæmedicæ, constanter & evidenter conducant atque salutarem effectum præbeant. Quarum multiplicitum rerum, inter se mutuò, habitum, recte perpendere, comparare, atque dijudicare, longe maximam partem medica, *strictē* dictæ, theoriae, considerationis, contemplationis, atque comparationis, & denique collectionis seu conclusionis, absolvit.

Non tam autem amplius ad Medicam *strictē* dictam, sed *physicam* magis, aut ad summum *præpollentem* in mutuo confortio, nempe *physico Medicinalem*, theoriam pertinet illa contemplatio, que quæſtioni satisfacere debeat; “quoniam “physico, aut physico-mechanico, corporeo contactu, & “proportionato habitu, reciproca actione aut passione, materia aliqua extranea, materiali habitui, & fit venia verbo mutuali proportioni, ita quadrare intelligi possit, ut tam *physice*, necessarius, *absolutus*, quam *moraliter*, utilis aut necessarius, *respectivus*, huic præsenti casui & statui applicandus, actus & effectus, sequi, aut tanquam fecuturus, intelligi, & mente præcipi possit.

Qua in re, uti notanda, ita facile deprehendenda & invenienda est, antè omnia *Hippocratis*, & ex bona adhuc parte *Galeni*, (tanquam & ævo propioris, & ipsa potioris, interpretis illius,) *contemplandi*, atque cognoscendi ratio. Ubi *Hippocrates*, dum omnino Medicinæ ſectatori commendat, ut ſtudeat *Physicus* eſte; tamen quid hoc nomine intellexum

❀ (ii) ❀

Etum venit, planis & simplicibus verbis explicat atque expo-
nit, ipsis primis lineis tractatus de *Natura humana*, inqui-
ens: *qui plus, quam ad Medicinam pertinet, audire avei de*
natura sermonum haberi, illi nequaguam accommoda est, (aut
satisfaciet) mea dissertatio. Præterea vero, ut à posteriori,
vix usquam in vasto suorum operum complexu, ullum vesti-
gium pressissime observatur, ubi plus, quam quod ad verita-
tem experientie, generatim, & comparativæ ejus observati-
onis, dijudicationis, & applicationis, pressè pertinet, quadrat,
aut respicit, protulerit.

XIV.

Galenus autem, vix usquam transgreditur *primos*, &
quantum ad *sensibilem* tantum effectum *proximos*, habitus
reciprocos, materialium inquilarum corporis humani; &
earundem quoque spontanearum veluti successivarum *mu-*
tationum: & *extranearum*, adscititarum, in subsidium advo-
candarum, atque modi & ordinis *adhibendi* potius easdem,
quam *operandi* earundem.

XV.

In eo vero tertio, cum *Hippocrate*, præcipuis suis lu-
cubrationibus & configurationibus, toto in illa re occupato,
studio se conspirat etiam *Galenus*, ut *motuum* potius, qui in
corpo vivo, *ut tali*, fieri obseruantur, & observandi veni-
unt, veram atque planam *historiam* recenseant, quam de *ma-*
teriis, hoc *respectu*, earumque directis ad quoscunque *motus*,
rationibus & *proportionibus*, prolixos sermones misceant.

XVI.

Unde toti libri *Hippocratis*, *Prognosticorum*, *Coacarum*
prænotionum, *Epidemiorum*, *Prorheticorum*, (cujus nequi-
dem *appellationis*, verus, simplex, atque planus, sensus pas-
sim satis agnitus inventitur,) *de iudicationibus*, *de diebus ju-*
dicatoriis, *de affectibus seu passionibus*, *de morbis internis*,
de locis affectis, *de mulieribus affectibus*, *de natura pueri*, *de*
aere aquis & locis, *de virginum morbis*, *de septimestri & octi-*

mestri partu: imo de *dieta*, de *acutorum dieta*, imo de *pur-gantibus*, de *veratri usū*, de *antidotis &c.* quid quæso aliud exhibent aut ostendunt, quam multiplicem ferè nudè *bistoriam* commemorationem, *Quid*, non autem *quomodo*, præter pressè sensualem ordinem & experientiam simplicissimam, in corpore fieri soleat; adeoque, per individua, ita eventurum, expectari possit. Eo usque, ut etiam qualescunque, certè longe simplicissimæ, & passim non tam *ratione*, quam ipso *sensu* affluendæ, effectuum proportiones, attingantur.

XVII.

Galenus autem, ut fere multus est in generalissimarum, primarum seu *elementalium* qualitatum allegationibus; de secundis autem, vix ultra respectus *tenuitatis* aut *crasitiei* materiarum, sese extendit: de reliquo vero, tam ipse, quam Hippocrates, de *effectibus* variarum activiorum materiarum, in primis *bilis* variæ, nihil propemodum quidquam aliud, quam nudam *bistoriam* *experiencia* afferunt, quid *calida* talis, aut ad summum *acris* materia, in diversas partes corporis, prolapsa aut effusa, ibi edat effectuum: non tam *speculabunda* ratione, & hujus coniecturis, quam ipso *sensu*, percipientium atque judicandorum. Et tam Hippocrates, quam Galenus, vix usquam quidquam aliud, è speculabunda *ratione* atque comparatione, consilii aut auxilii huic, tam efficacie, quam effectui, querunt aut inventum, commendant, quam efficacie ejus, (à *spontaneis* successibus expectandam.) *incre-satoriam* concoctionem, aut (*effectibus* *præoccupandis*) tempestivam evacuationem: & omnis propemodum posteritas, huic eidem fundamento inhærens, (ut ne hodierna quidem, alterius census, nempe *Physico-Chymica* experientia, magis exulta, *experiencia*, inquam, simpliciore, nec adhuc longius, in *Physico Mechanicis* respectibus, quærenda habitudine, aliquid ad medicam experientiam, prudentiore compara-tione, ratiocinatione, & consilio, transtulerit,) *cholerici* pa-thematibus *Emetico-Catharticis*, nihil, nisi partim *materie*,

par-

partim affectarum partium, qualecumque lenitionem, per lubrica & submucida, simulque largius hausta (tanquam ad nudam distractionem dilutoriam illius materiae urentis) neque ratione destinaverit, nec experientia commendandum senferit.

XIX.

E quibus inquam, monumentis atque documentis, (ne in has res nimio prolixius diffundamur,) satis dilucet cere potest, tam, quid ad ipsam medicam theoriam, & veram ejus sphæram, referendum veniat; quam quid suis exemplis, primo loco Hippocrates, & post ipsum Galenus, de hac scientia, quatenus ad medicum pertinente, non solum senferint, sed etiam veluti statuerint atque constituerint: Quos longa annorum, imo seculorum, ferie, posteritas ita pressis vestigiis fecuta est, ut nihil potius, quam multum, supplere vel adjicere, cordi habuerit, aut necessarium duxerit.

XIX.

Quamquam etiam longè latèque hodie diffusa, confusa illa & intricata, & passim in ipsi rei veritate malè fundata, opinionum, aut annotationum atque deductionum sylloge, quæ Theoria Medice nomine decantatur, maximam partem potius nudas physico chymicas considerationes respicit, quam vere Medicos scopos aut usus; nempe nimio plus occupata, circa contemplationem corporis, simpliciter ut materialis & mixta: non vero ut motibus animati & actuati, seu Vivi: quo ultimo tamen, præcipuo, respectu, pleraque, etiam maximi momenti, offendicula & pericula materialia, sine ipsarum materiarum, directa aut eximia mutatione, solum per illarum tempestivas remotiones, dimotiones, & tandem ex universo corpore emotiones & ejectiones, vincuntur, & corpus ab illis repurgatur, liberatur, & remotis talibus alienis rebus, & successive reparatis amissis portionibus, homogeneitatis suæ vindicatur atque restituitur: Præbet nobis tamen etiam occasionem luculentam, imo manuducit nos veluti, quin inducit,

materia quam exponendam suscepimus, ut non solum de hac re elucidanda cogitemus, sed etiam tanquam *paradigmate* quodam, illius usum, explicatione & applicatione, ostendamus.

XX.

Ita enim, si de vera utilitate, & vero modo utendi, utroque respectu *Salutari*, fontium *Salutarium* talium, instituenda sit consideratio; id est, conquirenda sit, & memorimenter reponenda, *scientia*: & deinde ad *practicum* usum, è memoria per judicium destinanda, & denique depromenda veniat, *practica applicatio*, *variarum aquarum salutarium*: Afferimus, quod *Medicea* theorizæ, hic sufficere possit, scire, & è longæ & constantis, multorum annorum & ærorum, *experiencie* exemplis, auditis atque lectis, informatum atque confirmatum esse, quod hæ aquæ, illis morborum generibus, istæ aliis, illæ iterum aliis &c, experto bono effectu succurrant, atque ad tales, salutarem efficaciam exhibeant. Sufficere, in primis, hoc potest *Medico* scopo, pro *theoria*, nempe *memoriali notitia*, seu *pragmatica*, nempe ad *practicos* usus deducenda, *scientia*; quod tales aquæ, & ad quos affectus, in rei veritate utiles existant. Sufficere potest, porro, tanquam *pragmatica*, talis *scientia*, seu *Medica* *theoria*, si ulterius memori mente comprehendenter Medicus, sub quo utendi modo, qualis tempore, quam mensura, quo ordine, quibus forte aliis administrulis, præmittendis, conjungendis aut interponendis, aut subjungendis, aquæ tales, effectum illum *salutarem* revera assequuntur: aut, aliqua rerum harum ignoratâ, adeoque neglegâ, effectu illo plus minus destituantur. Hæc, inquam, *Theoriâ*, complexum esse, id est perspecta habere, scire, & horum certitudinis conscientium esse, asseveramus sufficere *Medico*, qua tali.

XXI.

Id quod simplicissima demonstratione facile est confirmare. Cum enim *rationi* utique nihil manifestius consenteat, quam, quod illa remedia, quæ desiderato in his ca-

casibus scopo satisfaciunt; & quatenus, per experientiam constantem, hoc testatum reddunt, hoc ipsis utique totum *scopum Medicum* absolvant atque exequuntur: adeoque *Medicus quatalis*, in hoc genere *scientiae*, revera acquiescere possit, si satis certò sciat, ratione $\tau\bar{\gamma} \delta\bar{\tau}\iota$, QUOD utique tales materiæ, talem effectum edant: ratione $\tau\bar{\gamma} \delta\bar{\tau}\iota$ verò, si *Medicus perspectum* habeat illum exhibendi *Modum*, & noverit *tempus*, & reliquas forte circumstantias, quibus exoptatus effectus sese exercere soleat; videtur certè etiam in hac re necessaria *contemplatione*, in ordine ad *medicum effectum scientificum*, ita satis potitus esse: ut, quemadmodum hac ratione effectum ipsum exoptatum affequitur; ita etiam in modo, eundem recte atque *ordine* affequandi & exequendi, undique ita habeat, in quo securè acquiescere possit.

XXII.

Alterius autem iam instituti omnino est, si non contentus hac notitiâ, *cansarum* ad hunc scopum & *necessiarum*, & ferè *satisficienium*; curiosus sit disquirendi, quâ forte, *remotiore* agendi ratione atque efficacia, materiæ tales, quas optatus ille effectus sequitur, *corporali contactu* vel *actu*, verisimiliter hoc perpetrent & absolvant? Ubi non amplius *medicum*, sed *practicæ*, *Chymicum*, *theoreticæ* vero *physicum*, excutere debet scrinium. Ubi certe, si modo ipsi suppetat hoc otium, inveniet, quod agat: Simulque, certè opus habebit bene fundata & exercita *praxi* atque usu iuste *connexionis* atque *collectionis*, ad verè tandem affequendum, quosque omnis hic conatus atque labor, intentioni suæ satisfaciat.

XXIII.

Ut enim de aliis *materialibus* conditionibus, tam ipsius *corporis* humani, quam ita dictæ *mediceæ materiæ*, (in quam propemodum universa haec res undique quadrat,) jam nihil dicamus; abundè nobis erit occasionis, in ipsa *fontium salutarium* consideratione atque *docimasia*, secundum hos respectus, ad hunc diem ultata atque exercita, *paradigma* talium

conaminum perlustrare. Quis enim nescit, quod, tam toto seculo, & quod excurrit, antiquiores, quam proximorum quorumlibet temporum, *Physici* atque *Chymici*, de *acidulis* quidem, per examina, è *triviali* Chymia instituta, partim quidem inter se convenient & consentiant, quod illæ quidem velut eminenter, *vitriolicum* aliquod sal contineant; sed simul etiam, aliquid *aluminis*, *nitri*, *salis communis*, imo *calcariae* quasi terræ; quin aliqua etiam, *pingue* quiddam & quasi *bituminosum*. Adeò, ut antiquiores quidam, pro seculi simpliciore genio, etiam ad *slateram* & pondus definire non dubitent, quantum de quolibet talium aquis talibus inhære-re, experimento sibi compertum sit.

XXIV.

Interim, sicut è *Chymia* etiam propemodum proletaria, non potest ignotum esse, quam ingens subsit difficultas, *alumen* & *Viriolum*, inter se confusa, tam exacte sequestrandi, ut cuiuslibet *exquisitum pondus* describi possit: & præterea sedimentum, quod è *digestione*, atque *coccione*, & *evaporatione*, atque nova *dissolutione*, talium mixturarum resultat, *calcarium* potius, quam *metallicum* (è *vitriolacea* compositione) existere, non minus impeditum sit certò determinare: ita totius etiam hujus, revera rudioris & quasi superficiariæ, *docimæ*, minime sufficientem, ad ultimam conclusionem formandam, *scientiam*, duo illa satis nota experimenta manifestant; 1.) quod materiae tales, *Viriolum*, *alumen*, *nitrum*, *sal commune* aut *marinum*, *lapis calcarius* &c. allegatis proportionibus inter se comamixa, tamen nemini adhuc, vera & satis fundatâ experientia, ad patres effectus inde reportandos, satisfacere potuerint, 2.) quod etiam ipsæ native tales *acidulae*, præsertim *alia præ altis*, longe minus efficacie talis expertæ absolvant, si non recentes adhuc, & velut ex ipsa *scaturigine*: sed vel in alia loca *dissita* aveant, vel per longum plurium mensium spatium *affervatae*, exhibeantur. Quia aliquæ harum, quod in primis *Pyrmonianis*

*tanis familiare est, si ita recentes in vasa concludantur,
balituosa quadam expansione, hæc rumpant & effringant.*

XXV.

Unde jam ad invincibilem hujus indolis ignorantiam, verbis nihil exquisitè significantibus aut determinantibus, *spiritus, Gas, Blas, sulphurei, esurini, &c. larvandam*, necesse fuit confugere; & variis *Rheticis* coloribus occultare, verum atque simplicem sensum, quod hujus plane *singularis*, sed simul etiam *præcipua*, energiæ, vera indoles corporalis, *formaliter* ignoretur. Quo sane *cordatè* prolató, simplex erit in promptu confessio, quod tota reliqua de his rebus *curiositas*, & *experiencia* æque, atque *scientia*, dum in *præcipuo* quasi colophone totius negotii, deficit, mutila sit atque manca: &, tantò apparatu prætextum finem, nempe veram *scientiam* omnibus numeris absolutam, nequaquam assequatur. Unde, licet reliqua experientia, quod hoc, illud, istud, *salinum* compositum, aquis talibus *inſit*, *Chymicam* quidem *scientiam* & artem, & *physicam* historiam instruit; imo tantisper etiam *physico Medicam* contemplationem, in eo respicit, quod aliquid de his etiam *salibus*, ad effectus illos speratos cooperari possit: interim dum *præcipuum*, & veluti *palmarium* illud, experientiæ *Chymicæ*, & rationi *physicæ*, adhuc refractarium & occultum manet; simplicissima certe *Dialectis*, aliam *conclusionem*, ad vere *scientificam* hujus negotii *theoriam*, inde elicere non potest, nisi, quod ad summam negotii, & verum *apicem*, totius *questionis*, toto illo specioso apparatu, NIHIL actum sit, & omnes *experimentorum* talium allegationes, nihil, nisi *narrationes* suppedent, ad *Chymicam* & *physicam HISTORIAM* sigillacim referendas, sed præfixum ultimum scopum *physico-Medicum*, frustrentur.

XXVI.

Quamvis autem reliquæ nostræ res tam parum, quam instituti nostri generalioris ratio, ferant, ut in harum dis-

C

quisi-

quisitionum difficultates nos etiam ingeramus; tamen paucis verbis notare licuerit, quod universæ illæ tam vulgares chymicæ docimafæ, quam his, nec ipsæ quoque satis justis connexionibus pasim superstruetæ, collectiones atque conclusiones physicae, etiam adhuc graviter implicitæ hæreant, in ipsarum materiarum numero, & solum sensibus non ita inaccesso habitu. Dum videlicet rudior Chymica experientia, nequaquam satis assequitur, neque primum ortum, nativi vitrioli, atque ejus proventus, neque diversitatem ejus, à Vitriolis, arte quacunque producuntur. Quotusquisque enim, amabo, qui se Chymicum profitetur, potest, per experimenta, demonstrare, quomodo minera metallicæ, ita in Vitriolum deduci possint, ut nulla Ignis, sive destruendis, sive alicujus quantitatis insignis subtractoria, actio intercedat? E. gr.: si aliquot pondo idoneæ minera ferreæ, (qualis est vulgo dictus pyrites, è quo formantur lapilli illi, qui pro incendendo pulvere pyro in antiquioribus bombardarum ignitabulis adhibentur, die Büchsensteine, die man auf die teutschen Feuer-Rohr oder Pistolen-Schloßer braucht,) repositi adserventur per longam annorum seriem, manent illi in sua consistentia, nihil alterati. Si verò illis, & tanto magis saxo suo fissili adhuc intextæ, huic minera, levissimum quoddam tale adminiculum adhibeat, quale in montium atque terrarum caverpis, passim abunde occurrit, concipit inde illa minera, subtilissimam tales commotionem, quæ semel copta (quamvis placide, adeoque non impetuose aut præcipitanter,) latius serpit, & in cumulo, contigua quoque frusta afficit & pervadit, ut magis magisque minera hæc tota, vitriolaceum sal prebeat & producat. Sine ullo, inquam, ignei motu, aut qualiscunque actus, interventu, mixtio sulphuris laxetur, ut portio ejus abundantissima salina acida, metallum intertextum, ita solvat, & solutum imposterum teneat, ut non solum, ex ipso aere magis magisque assumta humiditate, lanuginem, imo crystal-

crystallulos vitriolicos formet, sed etiam hoc *Vitriolum*, copioiore aqua post hac affusa, cum hac dissolutum inde elutriari, & in crystallos redigi possit.

XXVII.

Quotusquisque, inquam, Chymicorum, habet satis compertum & perspectum, quomodo hic & illic, eadem ratione, *sulphur*, venis talibus lapideis intertextum, harum saltem cumulis, libero aeri atque tempestatibus expositis, successu temporis, eandem *dissolutionem mixtionis* suæ subeat; ut, *dimissa*, vel *amissa*, illâ portione, quæ principium *flammeæ* concipiendæ ipsi prebuerat, jam *salinam* suam energiam, *humiditatem* atmosphæricæ auxilio, in portionem *lapis* illius exerceat, & tantum de illo combibat, ut inde, copioiore aqua, elutriatum, *alumen* deinde constituant. Quotusquisque, inquam, monstrare potest, aut sollet, & compertum atque perspectum jam satis habet, quo usque in molli atque laxo illo *pyrite ferrifero*, quem *mineram martis*, (inanis pompæ) *solarem* appellant, in *Hassia* uberiori reperiundo, & sine alio adminiculo, longiore temporis tractu, in *salino-vitriolicam* talem crasim vix transeunte, verum vitriolum nascatur; & simul, quantum aliud adhuc materiæ, vehementer *syptice*, una subnatum sit: & cuius sit illud indolis, tam ratione *salinae* suæ, quam reliquæ ab hac *solutæ*, substantiæ.

XXVIII.

Quotusquisque, inquam, satis apertè annotatum reliquit, quod omnia talia *vitriola*, *sine ignis* concursu subnata, admodum ita heterogenea sint, ut *semper*, & quædam horum etiam magna copiâ, conjunctam habeant *sypticam* quandam *salinam* substantiam: Plus minus quidem vere & manifesto *aluminosam*: Interim nequaquam totam simpliciter talem, sed in rei veritate adhuc valdè diversæ indolis à puro simplici *alumine*: quod vel immediate *imanus* illa *syptica* efficacia, nudo gustus sensu offert. Quo-

tusquisque vero satis notum & notatum habet, qualia salia, *subterranei* ortus atque situs, cum uno eodemque solubili subiecto, v. gr. *ferro*, solutione arrepto, *summam* talem, aut *medium*, (qualis in *alumine* sentitur) aut in hoc ordine *levissimam*, qualis in *vitriolo marii* occurrit, *stypticitatem* forment.

XXIX.

Quotusquisque autem satis notum & perspectum habet, quid diverse substantiae saline, demonstrari possit, ex hujusmodi *Vitriolo*, sine ignis ope producto; quae in *Vitriolo per uisionem* parato, vel plane frustra expectetur, vel immensum quam minore quantitate in illo inveniri possit. Quotusquisque saltem illud satis cognitionem habet, quod, & quantum *spiritus vitrioli* (etiam cuiusvis vitrioli,) leniore ignis impulsu prodiens, differat a crassiore illo saline cramate, quod, *olei vitrioli* nomine, longo & fortissimo ignis impulsu demum propellitur. Quousquisque vel ipse perspectum & compertum habet, vel e paucis hanc rem nota aliqua dignatis, animadvertisit, diversitatem *spiritus vitrioli*, è sic dicto capite mortuo præcedentis *spiritus*, longiore tempore regenerati; differentiam, inquam hujus, (& quibus demonstrationibus illa fisti possit,) ab *oleo vitrioli*, quod proditurum fuisse, si illud nominatum *caput mortuum*, statim ultimo ignis tormento propulsum fuisse,

XXX.

Imò, quis tandem adhuc demonstravit atque definitivit, cuiusnam propriæ indolis sit illud concretum salinum, quod, à paucioribus demum annis, ex *acidulis Egranis* colligi, & crystallina forma exhiberi suevit: Ut vel inde, tam manifesto atque crasto exemplo, ad omnes has res, saltem luctucentiore experientia discernendas atque illustrandas, aditus patescere possit.

XXXI.

XXXI.

Quanquam enim ita, quoque conclamatæ certè adhuc spei futurum esset, ut *formalis* ratio determinaretur, quam obrem hujusmodi *nativis vitriolis imprægnatæ acidulæ*, effectus aliquos exhibeant, quos à *vulgaribus, arte paratis, vitriolis*, frustra sit expectare: Haberent tamen ad minimum adhuc uno passu ulteriorem *materialem rationem*, cui diversitatem hanc efficaciam, non ita immerito assignare valerent,

XXXII.

Ita etiam de *aquis talibus salutaribus*, ex improviso alicubi erumpentibus, non ignota est observatio, quod illæ *per initia*, aliquando effectus aliquos exhibeant non contemnendos: Sine ulla *Chymicis examiniibus, & physicis manifestis rationibus*, satis quadrante & proportionata docimasia. Quos tamen effectus, licet deinde non *injuria spirituosa* cuidam, aquis talibus sub longa collectione atque mura subterranea, innatæ, adscribant Theoretici: & hanc alii ab intestina *fermentalí* attenuatione accersant; alii ab insinuata *aereo-etheræ*, per poros terræ ad has penetrante *spirituoso-salina substantia*: intelligit tamen facile quilibet, quam longe adhuc adsint hujusmodi *circumlocutiones*, à solido aliquo conceptu, sive de *materia*, sive de tam efficiaci *formali* ratione, hujusmodi substantiæ. Unde quidem nominationes tales, ad fallendos discursibus mortales, inserviunt; longissime vero adhuc absunt, a jastatâ illa, & velut *imperatî* passim, *scientifica* harum rerum cognitione. Unde nempe desperata quasi *scientificâ* ratione, semper acquiescendum est, in simpliciter *prædicta*, & hic quidem simplicius *empirica*, de illis experientiâ: Quicquid etiam contra niti Theoretici illi, vel affectent, vel videri velint.

XXXIII.

Unde moderatores quidem talium, eo restringunt *prætextum necessariæ* harum rerum cognitionis conqui-

C;

ren-

rendæ, ut ad minimum persuaderi posset aliis mortalibus, quod aliquid amplius quam *nudam Empiriam*, & velut otiosam historiam, Cordi hic habeant; interim, ubi altius penetrare sensui & intellectui denegatum inveniant, ibi æquiore animo vestigia sequantur copiarum illarum, quæ notante Poë.a, ibant qua poterant, qua non poterant, ibi stabant. Clarè autem satis inde dilucescit, tum *Chymico-physice* hujus solertia insufficiencia; tum *Medicæ Theorie* atque *Scientie* sufficientis, limites: nempe in veritate satis comprobati effectus, tanquam τε οτι: & satis comprehensa *necessitate*, peculiarium *circumstantiarum*, pro salutari applicatione observandarum, tanquam τε διοτι comprehensi.

XXXIV.

Ut enim paucis verbis expediamus veram & realem *diversitatem, crude* atque *mutile* *EMPIRIÆ*, quæ vero stricto usitato sensu hujus vocabuli, in *Medicæ* schola merito improbatum; à bene fundatæ *Medicæ practicæ Empiriae* indole: Consistit & subsistit, prior in nuda allegatione τε οτι; posterior autem occupata amplius est, in pervestigatione τε διότι, quantum hoc vero usui & salutari effudiui proximè respondet atque debetur. Id est, cum *cruda Empiria* inaudiverit, quod remedium aliquod alicui morbo salutare existat; trahit illud in usum, sine cura aut notitia conquisitæ, *methodi* atque *ordinis* applicandi: imo insuper sine sufficiente & bene fundata *Diagnosi* præmissa, veræ indolis morborum, eorumque progressuum, & peculiarium successuum. Quo nomine meritò notandi veniunt nudi quidam atque crudii *Catalogi* vulgo prostantes, *materie medicæ*, secundum *particulares* corporis affectus; & pleraque *Herbaria*, præter simplicem *physico botanicum*, etiam *medico-pharmacæticum* usum, allegare atque tradere, præ se ferentia: Qualia proinde vernaculis idiomatibus in publicum emittere, cordatores Medici, propterea maximè improbant, quia hac ratione male fundatæ illi *Empiriae* occasio subministretur.

Ve-

Verior autem atque sanior *Medica Empiria*, comprehendit
utique adhuc sub se, modo dictas illis *conditiones*, adeoque
rō dīōti, in quantum ad *firma experientiae* perspectum *salu-*
tarem usum, proximē collineant: Nempe, ante omnia, veram
Diagnosin illius *speciei* morborum, cui remedium tale verē
satisfacere solet. Et verum atque legitimū applicandi *tem-*
pus, modum, & mensuram. Et denique efficaciam ejus, ad
tempestivas secretiones & excretiones, sublevandas atque
promovendas: aut simpliciter *specifice* salutarem effectum.
Quibus rebus undique rectē perspectis, & per individua
administratis, uti scopo suo *Medicus* rectē apud patientes
potitur; ita etiam *pragmatica scientia* tali, rectē instructus
existit, *quatenus Medicus*. Quicquid autem ulterius susci-
pere valet, aut vult, non ut *Medicus*, sed ut *Physicus*, aut *Chy-*
micus, tractabit: in quo cōpto quoisque pertingere detur,
opus simul ipsi erit, tam ē *Metaphysica* sana, vero *intellectu*
ordinis respectuum causalium, quam ē *Logica* sana, habita
bene atque *categoricē* argumentandi atque concludendi.
Placer obiter duo specimena allegare nudæ illius adeoque
subinde frustranea, & contrā verē medicæ Empiriæ. Da-
tur remedium, quod simplicem *idiopathicam odontalgiam*,
non solum præsentissimè, sed & constantissime, & quantum
adhuc testatum dedit experientia, in perpetuum, sanat;
Manentibus licet *cariofis dentibus*, qui, luculento teste
hoc experimento, non nisi *occasionalis*, aut *antecedens ex*
parte, talis doloris causa existunt: (ut etiam aliter ex eo
notorium est, quod innumeri homines *cariofis dentibus* la-
borent, citra ullam, in primis talem, *odontalgiam*) Hoc i-
dem interim remedium, in *odontalgia symptomatica, he-*
micranica, ne hilum quidem prodest. Datur remedium
antiepilepticum numerosis exemplis clarum; quia vero mo-
dus illud exhibendi, peculiari planè morbi circumstantie,
& juxta hanc exquisito tempori exhibendi, ita alligatus est,
ut non intellectu hac, aut neglegat hac, vix quicquam
effa.

effatu dignum efficiat. Frustra propterea sunt *Empirici* illi, qui non cognita, aut neglecta, hac circumstantia atque *methodia*, indifferenter a talium usu, certum illum effectum exigunt aut praestolantur. Ubi interim omnis, ulterior ratio verè specifica hujus efficaciæ, ita absolutè *scientiae* rafra-
gatur, ut, (quod parallelis exemplis facile esset illustrare, nisi hujus census Theoretici summe impatiens essent de-
monstrationis debilitatis argumentorum suorum) nimio
magis decorum videatur, de tali re potius tacuisse, quam
inanibus verbis, ordinis causarum, atque conclusionum,
crafiam ignorantiam, publicè offendere.

XXXV.

Quibus, ad Thermarum etiam Theoreticam confide-
rationem *Physico Chymicam* quadrantibus, ita præmissis, o-
missi hujus rei etiam in nos fuscipendâ curâ, potius de illis
loqui pergitus, quæ ad nostrum institutum pressius qua-
drant; Ut nempe, è fundamentis à nobis præmonstratis,
sententiam nostram edisseramus, de vero usu *Aquarum* ta-
lium, recte decernendo, & abusu illarum evitando. Ubi
nempè primo loco, bene cognitum, & multiplici experi-
entia confirmatum esse debet, quæ similium aquarum, vel
generaliorem solum utilem effectum exhibere sentiantur;
aut, quænam harum etiam *specialiores* quosdam effectus,
pro certis morborum *speciebus*, ita edere possint atque fo-
leant, ut hoc intuitu alteræ ille ipsi nequaquam utiliter
æquiparari, & velut eodem loco habendæ, ad pares affe-
ctus, sine discriminè commendari mereantur.

XXXVI.

Ubi statim notanda venit, trivialis illa malè fundata opi-
nio, quasi remedia, quæ *generali* effectu cū aliis convenient,
simul tamen adhuc *specialiorem* etiam aliquem exferunt, ve-
luti indifferenter haberi atque usurpari possint, juxta cum al-
teris illis, *generali* tali efficacia his conformibus. Cum
enim *Medicæ materia* hoc propemodum familiare habe-
ant,

ant, ut non ita simpliciter otiosè sese gerant in corpore, quia potius, si non materiam ibi inveniant, sue efficaciam subeundam aptam, in ipsis potius *humores corporis*, & horum *motus*, aliquid agant, quam ut simpliciter nihil agant: facile hinc est intelligere, quamobrem indifferens talis suasus, vere *differentialium* talium aquarum, non possit temerè locum habere.

XXXVII.

Præterea, notum etiam fatis est, quod aliquæ talium aquarum, *præ* alteris, tam consistentiam *crassiores*, & quâsi rudiores atque *crudiores*, sint; dum aliæ, sive *tenuiores*, sive penetrantiores, aliquæ vero etiam *diluiores* deprehenduntur: quâm ratione inde expectandi effectus, *diluiores* tales, etiam *debiliores* aut *segniiores* existant: *penetrantiores*, unâ notabiliter *saturatae*, ex opposito, *fortissime*: *Crassiores* autem illæ, *fortes* quidem, sed unâ *ventriculo* & *visceribus* molestiores, obseruentur. Unde tales etiam ita indifferenter, diversæ indolis *subjectis* æquè, nempe diversa textura atque robore corporis conspicuis, quam diversæ indolis *morbis*, promiscue applicare, etiam prudenter rationi consentaneum haberi non possit. Dum morbis fortioribus debiliora, debilioribus fortiora, corporibus robustioribus segniora, delicioribus atque sensibilioribus fortiora aut crudiora, destinare, ipsa utique ratio dissuadet,

XXXVIII.

Neque dispar estraratio *mensuræ* adhibendi. Dum utique *fortiores* tales aquas, pari, cum *debilioribus*, *quantitate* & *mensura* usurpare, & vicissim, analogæ rationis non minus refragatur. Tanto magis autem, si in rei *veritate* certæ aliquæ tales aquæ, *prærogativam* singularis cuiusdam effectus, ad singulares effectus, promittant; temerariæ potius *Empiricæ* spei, quam consultæ *dogmatico methodicæ* rationis fuerit, etiam à *generaliore* efficacia, & in hoc qualicunque convenientiam, quarumlibet talium aquarum, potius

D

tius

tius per omnia similes effectus expectare, atque ægris polliceri, quam eosdem ad certas illas, hujus energiæ compertas, cohortari aut ablegare.

XXXIX.

Interim iterum iterumque commendanda utique, immo optanda, venit, ærg/æsa illa, ut tandem, veraci & constante experientia, determinatum reddi & haberi posset, quid potius in rei constanti veritate, quam per credulitatem & manus traditum rumorem & communem famam, tam vero efficaciam omnium, quam speciali energiæ singulairum, talium aquarum, tribui mereatur. Ut ita cum certiore fiduciâ, quam simplici bona spe, illæ ægris commendiari, atque imperari possent.

XL.

Interim ipsum illud impedimentum, quod hoc postulatum propemodum eludit, & propterea ipsum quoque tam agnoscendum, quam corrigendum, est hoc, quod ægri admundum familiariter, imprimis è diffisiis ditionibus, non prius ad fontes tales dimittantur, quam omnis generis, passim etiam in se parum ratis, tentaminibus artificiorum, defatigati fuerunt. Quo errore, dum ipsi morbi, è proprio & sinceriore suo progressu & successu, in alia schemata, & contumaciore mores, & heteroclitos motus, aguntur: & ipsa diuturnitate, dum ex aliis artificiis nihil, proficiunt, profundiores radices agunt: & ægrorum vires attenuantur: fit, ut hac ratione impar evadat naturæ energia, ad synergiam suam, cum ejusmodi, bonis ceteroquin, subsidiis, adhuc conjungendam, atque absolvendam.

XLI.

Qua occasione optandum ducimus, ut medici aliqui, quos bono judicio pathologico-practico instructos esse confidimus, qui fontibus talibus perpetuo presto sunt, syllogas tales exemplorum atque observationum, publico comunicarent, quibus, ut ejus rei occasionem habent, bo-

,num

num aliquem numerum recenserent, ægrorum', qui, sub,,
certa nota *ætatis, temperamenti, prægressorum morborum:*,
exactioris *indolis* præsentis *morbi, durationis & successus,*
eiusdem, usurpatiſ jam ante *medicamentis atque methodis,*
percepto inde (*sepositis palliationibus*) qualicunque, aut,,
nullo, *fructu: præmissa* convenienti corporis *præpara-*,
tione: instituto proportionato, tam suis quam morbi *viri-*,
bus, aquarum harum usu: servatā adhuc, & exercitā, po-,
testate motuum corporis, & vietū convenienti potiti: Qua-,
les effictus & eventus, quanto tempore, quibus successibus,
quibus phenomens, inde reportaverint aut assecuti sint?,
Ubi de sincera atque cordata commemoratione dubitan,,
di, nullam videmus causam, quin monitum illud *Dioge-*,
nianum candidè sequi possent (quo ille à *naufragis* desi-,
deravit, & efficacibus horum votis) ut nihilo magis *salu-*,
tarium solum eventuum, quam *minus* felicium etiam, ra-,
tionem haberent: Siquidem, si modo reliquæ circum-,
stantiæ satis exactè ita commemoratae fuerint; potius ho-,
nestissima *excusatio*, quanti ullum opprobrium, has aquas,,
inde certò manebit; imò, tanto majore cum fiducia at-,
que fide, ægros *tempesitivè* ad hos fontes cohortandi, oc-,
casio inde suppeditabitur: & cautio insuper commenda-,
bitur, ne ægri prius tot & tam variis tentaminibus, vires,,
suis & facultates exhaustant, antequam ferè deinde apud,,
has aquas refugium querant.

XLII.

Præcepimus propemodum hæc Vota, quæ commo-
dius ultimo demum loco proferenda fuisse videri possent.
Unde ad nostrum filium tractationis revertimur. Ubi a-
nimadvertere etiam est opera pretium, quid commodi,
ad minimum sub illo tempore, ægris talibus attulisse videa-
tur ipsum iter; in primis qui aliquantò longius conficere ne-
cessè habent, tam versus hos fontes, quam retrò ad suos
penates. Ubi passim diluescit, quod etiam hujus ipsius,

non plane nulla concurrat bona efficacia. Quod tanto magis valet de *voluntarii corporis motus usu*, sub ipso tempore usus aquarum, in primis *acidularum*. Unde certe ita jam affectis, ut hoc subsidio potiri, minus, aut planè non valeant, communiter longè minus feliciter etiam procedit atque succedit, totus bonus effectus talium aquarum.

XLIII.

Porrò, vindicat sibi proprium omnino locum, in qua rumlibet tandem salutarium aquarum usu, justa corporis *præparatio*, per medicamenta, tām à communibus foribus sanguinem *repurgantia*, quam corpus bene *confirabile* reddentia. Ne largius ingurgitatæ aquæ tales, æquabilem *distribucionem*, & expeditos *secretorios* successus, non invenientes, inæquali successu qualitercunque commotorum humorum, certissimè *turbas* alias, imo probabilissime, pericula, aut plane damna, post se trahant.

XLIV.

Ad quem nempè passum, etiam referri meretur, *prægressa* reliqua *medicatio*, ægritudinibus talibus verius quadrans, sed tamen *pleno* ultimo effectui adhuc impar. Unde videlicet est, quod aliquibus ejusmodi ægris, non solum totus eventus, usurpatarum ejusmodi aquarum, sed etiam ipse progressus & successus ejus, magis ad votum obtingat; qui in aliis, de reliquo reverè pari morbi genere affectis, non sentiatur.

XLV.

Succedit his rebus, prudens moderamen totius *methodi*, fontes tales usurpandi. Ubi, licet pro calumnia interpretari non æquè velimus, ad minimum è re non satis intellecta, profluere existimamus, narrationem illam, à non ita paucis, paulo curiosioribus, hoc remedio usis, memorari solitam, quasi admodum *indifferenter*, fine discrimine majoris aut minoris *sensibilitatis*, & propemodum ipsarum cor-

corporis *virium*, ex ipsa ægritudine affectarum, non reliquus solum modus, sed ipsa adeo *mensura*, aquarum talium, *par*, & citra aliam aliquam *proportionem*, commendari imò imperari soleat. Quamvis enim respectus forte subesse posset, ad ipsam suppositam *solutarem* aquarum harum efficaciam, quà talem; & hic applicari duo illa, quasi proverbia: Des guten könne man nicht zu viel thun: und, je mehr Krankheit vorhanden, je mehr sey auch der Medicin nöthig und dienlich: tamen, cum abunde notum sit, quod effectus hujusmodi aquarum, admodum *mediati*, & quasi *languidi*, ad sumimam totius negotii, esse soleant; interim autem tam *evacuationes*, quales omnes hæ aquæ, quotidie concitare solent, *generaliores*, & horum commodus, successus, plurimum utique pendeant à proportione quantitatis assumenda: præterea etiam tam *frigus* acidularum, quam *calor* thermarum, in diversa hominum indole, nulla ratione simpliciter pares effectus edere, & prorsus uno eodemque modo tolerari, possint: confidimus potius, à prudentibus illorum locorum Medicis, *proportionem* in hoc negotio, ratio ni conformem, semper commendatum iri, & credimus, justa probabilitate suadente, quod error potius debeatur ægrorum ipsorum negligentiae, qui Medicos hos, de hac re decenter consulere omittant, & potius generali *Empiriae*, aut suorum medicorum, pari experientia de his rebus non edocitorum, suasui insistere, & inde incommoda illa experiri, non vereantur.

XLVI.

Neque vero, proximè post *proportionem mensuræ*, usurpandarum talium aquarum, minoris dignitatis rationem habet, *regimen*, quomodo illi sese gerere debeant, qui his aquis uti cœperunt, sub earum usu. Ubi *acidulis* maxime omnium convenient atque debetur, usus frequens *motus corporis*, & quantilibet evitatio *desidie*. Quamvis autem *thermis* quam maxime debeatur, tamen neque

apud *acidulas* plane negligi potest aut debet, "prudens obseruatio frigoris & caloris ambientis; utpote quarum *aëris* constitutionum diversitas, manifesto quam plurimum utique potest, ad *confpirabilitatem* periphericam, corporis, sive juvandam atque fovendam, sive impediendam atque turbandam: & consequenter bonam efficaciam, præcipue *thermarum*, ratam aut irritam reddendam: eoque ipso in genere, tam successum quam ultimum effectum, salutarem, hujusmodi aquarum, impediendum.

XLVII.

Quorsum etiam omnino referri debet, solers observatio intermedii similium aquarum effectus; nempe quomo^d illa per corpus, magis aut minus liberè, facile atque liberaliter, aut contra impeditius, procedant, & per varias excretiones iterum erumpentes, transitu suo interim corpori bonos aliquos effectus præstent. Quo nempe intuitu, multum utique etiam tribuendum est experientia, quæ tamen rationi deinde non impervia aut imperceptibilis manet. Dum v. gr. *Thermarum potatarum*, sèpe etiam ingens mensura, in aliquibus subjectis tamen ita restitat, ut per urinam, ne dum sudorem, nulla proportionata ejusdem depletio & evacuatio subsequatur; quo casu temerarium, & anceps ad minimum, videri posset, mensuram assumptionis ulterioris adhuc augere. Quandoquidem rationi utique consentaneum videtur, quod, si etiam adhuc amplius ita augeatur, ingurgitatio talis, & hanc ipsam quoque non recedere contingat, præsentius inde damnum potatori immineat. Monstrat autem nota affatim experientia, quod hoc propemodum sit illud remedium, *perruptionem* illam citius obtinendi: Cum familiaria sint ejusmodi exempla, ubi è fatis magni numeri *scyphorum* usitatorum ingurgitatione, multis utentium, libera aquarum harum *exoneratio*, quasi toties, quoties hanc mensuram servant, non procedat; si vero unum aut duos solum *scyphos* amplius adjungant,

gant, totum depletionis debitæ negotium, denique recte atque expedite sequatur.

XLVIII.

Interim, ne hic etiam nuda Empiria plus justo tribuitur, venit utique dijudicandum, partim, quodnam reliquum sit robur, & quæ vires, bibentis: partim, quibus forte levibus adminiculis adjectis, liberior progressus talis, citra nudam augendæ mensuræ aleam, tamen obtineri valeat. Et quidem sine præjudicio in efficaciam reliquam ipsarum harum aquarum forte redundantem: quo nomine nimirum in primis laudare, minime dubitamus.

XLIX.

Magis autem anceps, utique est illud circa thermarum potum experimentum, quod, sceminei in primis sexus æ gri, ab hoc potu tumores pedum incurrere aliquando soleant. Quos tamen velut infuper habendo, & potum tales audacter continuando, augescens magis magisque tumor ille, tandem ad crepaturam quasi quandam in pedibus, pertingat: è qua sub continuato, sive potus, sive infensus, usū, & tumor ille sensim iterum subsidet, & reliquus expectatus bonus effectus universalior medicacionis hujus absolvitur. Quæ res, uti, circa fiduciam boni eventus, propemodum nuda experientia superstructa est: ita requirit tamen etiam omnino, rationalem dijunctionem, analogie constitutionis reliquæ talium subjectorum, cum illis, quibus hæc ipsa utendi & continuandi methodus, alias ita bene cessisse observata est: extra quam utique temeritatis aliqua nota vix evitari posset, si simpliciter, & sine ullo discrimine, hæc alea jacienda decerneretur.

L.

Sicut autem tam viscerum, quam universæ œconomiae corporis, robur, tam à ratione quam experientia, ingens momentum imo pondus habet, ad suadendum talium aquarum usum; unde etiam proverbium quasi illud præjudiciale natum

natum est: Wer Schaden an denen innerlichen Gliedmassen,
oder v scribas. an sich habe, dem sey der Gebrauch (der meis-
ten) solcher Wafer mehr schädlich als dienlich: Ita optandum
utique eit, ut *diagnosis* hujusmodi constitutionum, aliunde,
quam à solo tentamine demum hujusmodi aquarum, adeo-
que ulteriore malo eventu, & augmento morborum talium,
præcipi atque præjudicari possit. Siquidem certum poti-
us damnum, velocius certè, quam alioquin eventurum fuif-
set, ab harum aquarum usu experiri velle, nemini consultum
videbitur.

LI.

Ut itaque nostram etiam sententiam, de toto negotio
bonæ spei, de harum aquarum usu concipiendæ candidè
eloquamus; plus illis tribuimus, si *mature*, & antequam
morbi quibus destinantur, altiores jam radices egerint,
ufus harum suadeatur: quam tardè demum, omnibus aliis,
& in primis *heteroclitis*, tentaminibus medicis, omnem ex-
pectationem frustratis: & sub his, non solum inveterato-
ram, sed vel sensibiliter magis magisque in deterius prola-
pso, toto morbo. Cui consilio contrariam planè viam insi-
stens communis praxis, mirum non est, si non solum consilii
sui bonum eventum non assequatur; sed inde etiam in reli-
quum *verum salutarem* effectum harum aquarum, calumnia
redundet, & simul de veritate legitimi salutaris hujus effe-
ctus, perpetua velut incertitudo foveatur.

LII.

Confirmat hanc nostram assertionem, notissimum il-
lud, quod *sanis* adhuc & velut animi solum gratia, tales
aqua usurpantibus, dummodo nusquam *excessibus* indul-
geant, vix unquam ab illis incommodum aliquod, aut da-
mnum eveniat. Præterea etiam, qui *levioribus* adhuc va-
letudinis incommodis affectos sese sentiunt, aquarum talium
usu quasi communiter sublevari se deprehendant; E
quo certe effectu, non solum in sese veluti innoxius, sed
etiam

etiam in ordine ad inclinatem valetudinem, & metuendos ulteriores ejus pejores progressus & incrementa, *preservative* efficax atque salutaris aquarum harum usus, jure meritoque agnoscitur. Sicut autem *preoccupationis* gliscendum adhuc morborum, ne profundius radices agant, atque prævalescant, longe utique dispar est ratio, quam *curative* evacuationis, jam profundius innidulatorum morborum, & non tam amplius causarum, quam effectuum eorundem: ita putamus certè sanæ rationi luculentissime consentaneum esse, quod talium etiam aquarum usus, qui *preservative* efficacia longe certius & constantius se commendaturus esset, dum *curativo* effectui passim præpostere adhibetur, non solum spem de ipso conceptam frustretur, sed etiam justæ meliori famæ & existimationi aquarum harum, quamplurimum detrahatur.

LIII.

Quibus rebus omnino stipulatur, satis propemodum vulgo notus, *temporarius* harum aquarum effectus. Dum videlicet, qui adhuc aliquanto levioribus atque modestioribus valetudinis suæ detrimentis affecti, utut sensibile levamen ab aquis his reportent, tamen ita *confans* & perpetuum illud non reperiunt, quia aliquot mensibus elapsis, paria incommoda denuò subnasci sentiant. Quibus itaque repetitum aquarum harum usum, non inconsulto destinant.

LIV.

Interim, suppediat hæc etiam res, si non plenum documentum, tamen argumentum certe non levis ponderis, quod aquarum similiūm efficacia, ultra *preservativeam*, *leviorum* adhuc morborum causas *præoccupandi*, & *levioribus* illarum effectibus, ad restitutionem adhuc tempestivam, viam sternendi, insignem potestatem minus tueatur. Unde sponte quasi fluit ratio, quamobrem *inveteratis* jam morbis, nempe penitiores & profundiores jam effectus in corpus humanum fortitis, longe *rari*s, quam alteris illicis, pares se exhibeant. Nempe illa planiore consequen-

tia, quod, cum leviores adhuc morbos, rarius ita eradicare possint, quin subinde denuo repullulent; repetito pari usu tempestivè iterum expugnandi: tanto minus certè, jam ingravescientibus, pares & sufficientes judicari possint.

LV.

Ubi nempe phœnomenon illud, quod aliquando, sed certe oppidò rarius, etiam diu toleratis morbis, tamen adhuc salutarem effectum præbuerint, meretur certe ad prudens examen veræ constitutionis æque, atque indolis, morborum talium revocari. Quandoquidem dantur utique affectus tales, v. gr. *hypochondriaci*, qui etiam longi temporis, annorum aliquot, progressu, equidem *perseverantes*, tamen non insigniter in *deterius* inde prolapsi sunt; sed in se potius *æqualem* adhuc tenorem servaverunt: licet ægris, augescens de tempore in tempus fastidium & impatientia, sic affectæ valetudinis, adeoque moraliter magis quam physicè, graviores illos efficiat. Talibus, si à similium aquarum usu salutaris effectus obtingat; nequaquam confundi ille debet, cum vero *physico* morborum similium augmento, & vera morborum, altius jam graftata atque radicata, energia.

LVI.

Ceterum, ut redeamus eo, unde digressi sumus, est propter ea quæ tetigimus, de *repetito* harum aquarum usu, bene ponderandum, quounque ille, in ægris, vel omnibus, vel, pro suo sensu & experientia, singulis, seu *preservativè*, purè & simpliciter utilis, ad minimum præoccupativè (sit *venia verbo*) suadendus atq; sufficiendus videatur. Ubi certe, cum rationes nobis habere videamur non contemnendas, quamobrem præcipuum effectum aquarum harum magis adsignemus *preservatorio* scopo, aut ad summum *præoccupationi* adhuc deterioriorum successuum & eventuum, nempe profundius agendarum radicum, & inducendorum graviorum effectuum: agnoscimus eo ipso utique consultum, ut ad minimum illi, qui post aliquos præterlapsos menses, pristina sua incommoda *repullulare* sentiunt, idem

leva-

levamen, quod jam semel ab his aquis perceperunt, etiam denuo apud illas querant.

LVII.

Quamvis enim multis utique sic affectis, in primis qui longius iter instituere necesse habent, tam sumptus, quam rerum suarum domesticarum atque functionum, aliquod interim detrimentum, dissuadere hoc possit; tamen, nisi ea accedit conditio, ut domi tam felicibus esse contingat, ut ab aliis medicationibus ipsis bene sit, adeoque securius repetitionem hanc negligere queant: consultius undique fuerit, pro facultatibus suis, hoc potius onus non reformidare, quam adhuc gravius damnum expectare velle. Nempe, ut prævalescens, per hujusmodi neglectum, mala dispositio corporis sui, tandem in eum habitum dederatur, ut non solum longè contumacius, sed etiam longe potentius, ipsis obruiendo atque implicando, imposterum etiam rebus suis domesticis atque officiis impares reddat, unde multis modis graviora damna persentificant.

LVIII.

Quid, quod etiam huic incommodo, ratione molestie &que atque expensarum, per iter subeundarum, illud levamen assuequi possint, ut ad suam domum accersere possint acidulas: adeoque longe minore incommodo, effectu illarum potiri.

LIX.

Ubi etiam de *thermarum* usu, illud adhuc notandum venit, quod experientia solers atque prudens, (cujus nomine illustre Confiliarium aulicum & primarium Archium Regiae Majestatis Borussiae, Dn. GUNDELSHEIMERUM, laudamus,) confirmet, quod haec etiam aquæ, in diffita loca exportatae, atque moderatè solum denuo calefactæ, non solum nihilo minores, sed pro pectoris affectibus etiam meliores, effectus, exhibeant, *interno* usu, quam apud ipsis suos fontes. Quæ res profecto consideratu atque notatu longe dignissima existit.

LX.

Quamvis autem etiam *acidulae*, in primis *Egranae*, laudabili-

dabili Medicorum & pharmacopearum ejus loci solertia, in salinas *crystallos* reductæ obtineri possint; sub qua forma similiter non contemnendos laudabiles effectus exhibent: esset tamen utique operæ pretium, curiosius observare, quid siib illa reductione in tales crystallos, partim in aqua inde *absracta*, partim in ultimo, crystallinam soliditatem non amplius subeunte, *residuo*, adhuc, solertiore examine reperiri possit, quod de tota harum aquarum *consistentiâ* forte decadat illi portioni, qua in crystallos coalescit: tantò magis, cum etiam aliis modis artificiosis, vel è quolibet simpliciore *viriolo*, facile aliquid, etiam per nudam destillationem in balneo maris, præsertim paupo fervidiore, separari queat, & aquæ transfillanti immisceri, quod neque *saporem*, nec *odorem* ejus insigniter mutet, & tamen longe alterius sit indolis atque *efficaciam*, quam illud, quod in fundo remanet, in crystallos denuo coalescens, &c.

LXI.

Tandem autem, quanvis forte commodius jam superiore aliquo loco collocari potuisset, adjicimus adhuc illud, quod ratio haberi omnino mereatur, notabiliter disparis effectus aquarum talium, secundum diversitatem ita dicti *temperamenti corporis, & sexus*. Ubi, ut experientiae, ita rationibus etiam non longe aut anxiè conquirendis, consenteum est, quod potus *acidularum*, melius se gerat in habitu corporis *spongiosore, sanguineo, sanguineo-cholerico*, & tandem *sanguineo-phlegmatico*; quam vel in strictiore, *cholerico*, & *melancholico* dicto, vel utroque composito, tempamento, & denique simplicius *phlegmatico*. Siquidem *frigidioribus* talibus corporibus, in primis sine diversitate etiam proportionis *menfuræ*, inchoatus, acidularum usus, non solum familiariter incommodiores multos effectus præbet, quam *spongiosioribus* corporibus: sed omnino, quantumcunque solum solertiore horum eventuum observatione, plane damna aliqua inducit: cuius rei exemplum noratum dignum memoratum est à D. D. Præside, tam in *Dissertatione de Motu Tonico Vitali*, quam in *Pathologia*.

LXII.

*Sexum autem quod attinet, vix quisquam propemodo ignorat, quod *acidularum* quidem usus, in primis *larius* institutus, longe tolerabilius sentiatur, *Virili*, quam *feminino* sexui. Econverso verò, *thermarum* usus, aliquanto etiam melius conduceat *feminino*, quam *virili* sexui.*

*Ubi de *thermis*, illud adhuc consideratu dignum attingimus, quod illæ primigenium illum suum *servorem*, longe diutius fervando, quam feme, præsertim in libero aëre, refrigeratæ, & tunc denuo concalafactæ, justæ contemplationi locum præbeant in ordine ad usum harum *externum*.*

*Sicut etiam non involvendus venit silentio, *compositus* ille effectus *thermalium aquarum*, quem è modo applicatio-*nis* assequi sentiuntur. Dum per *Embrocationem* dictam, seu *lapsum ex alto*, doloribus partium *rheumatico-arthriticis*, subinde longe efficacius profundit, quam simplici, quantumcunque etiam continuato, infessu. Nempe longe ma-*jore* efficacia *tonica*, per *sensum* illius *lapsus*, quam per nu-*dum calorem*, aut reliquam suam cras in exhibendâ.*

*De ætate, multa verba facere, vix est necessarium; cum utique nimium teneræ, nemo fortassis tales aquas destinaverit; nec etiam admodum seniori: aut sanè circa confinia talium ætatum adhuc constitutis, nonnisi sub cautiore pro-portione, usum earundem concesserit. Ubi in primis de provectione ætate, quilibet facile judicaverit, quod, ut in o-*mni*bis aliis medicis consiliis, ita hic etiam, prudenter distingvendum sit discrimen *virium*, tam materialiter, respe-ctu *roboris corporis*: quam *formaliter*, ratione *vigoris acti-*onum vitalium**. E quibus circumstantiis, quod etiam uni-*minus quadrare intelligi potest, convenire potest alteri:* quæ res etiam per omnes ætates usum suum omnino habet.*

*Nempè, ut *superflua*, *citra abusum*, non nocent; repe-
timus
E 3*

timus meritò brevibus, quod etiam supra jam tetigimus, judicium discrimen adhibendum, inter has *virium* proportiones apud patientes; tam circa decernendum usum in genere, talium aquarum: quam circa *moderamen*, ratione quantitatis pro usu commendandæ. Cum enim, in primis inter *acidularum* usum, *motus corporis* non postremam utilitatem prebeat, certe qui ad hunc minus apti sunt, five reliqua corporis *teneritudine*, five morborum ipsorum impedimentis, vix unquam ita commodum successum usus aquarum talium sentiunt, ut illi, qui diversa ratione in hoc ordine se habeant.

LXVII.

De *preparatione* vero corporis, *ante* usum, *sub* usum, & *conservatione* ejus post usum talium aquarum, eisdem similiter, & forte quantum sufficere possit, in superioribus jam diximus. Unde satis esse poterit, ut solum repetamus, quod illa semper *utilis*, neque raro etiam *necessaria*, sit; comprehendendi autem possit brevibus, & generaliter quidem, sed ita ut etiam ad *species*, satis justa formari possit applicatio, in eo, ut corpus primo quidem, ut loquuntur practici, à *communibus* *sordibus* repurgetur: porro vero etiam, bene *confpirabile* atque pervium reddatur. Quo nomine, nempe, non solum *qualitatem*, sed etiam ipsam *quantitatem*, & incommoda ab hac expectanda, respiciendo, *plethora* quoque aliquam *Ventilationem* commendare solemus, in primis iis, qui *ibermarum* usum experiri in animum inducunt, *Purgationes* autem, *moderatas* potius atque *repetitas*, quam fortiores, (quas eriam nunquam, nisi in plane specialibus forte casibus atque constitutionibus, probamus,) utiles hic ducimus: neque tam immediatè proximo quoque die ante initium cum aquis talibus faciendum; quam potius, relicto aliquot dierum, ab usu purgantium, intervallo. *Confpirabilitas* autem illa corporis, partim quidem *medicamentis*, partim tamen etiam prudente usu *motus corporis*, & ratione habita *temperiei aeris*, in bonum ordinem redigitur.

LXVIII.

Continuationem usus, quod atinet, non tam æque *uniformi* quadam regulâ illam circumscribi posse confidimus; quam potius secundum proportionem tolerancie, & salubrioris *euphorie*, dimetendam judicamus. Ubi etiam, quibus consultius videtur, moderatiorem *mensuram* reliquam prescri-

scribere, illis etiam diuturnorem continuationem magis profuturam attingamus: in primis, si & quotidianum usum satis bene ferant, & euphoriam universaliorem inde percipient. De quibus nempè rebus cordati, atque peritè solerter Medici præsentes, optime decernere posunt: qui etiam sine omni dubio illud agent, ut vulgatus iste rumor falsitatis damnetur, quod sine discrimine omnibus ægris pars utendi modus commendetur.

LXIX.

DIAETAM quod attinet, laxior quidem illa esse potest apud acidulas, quam thermas; neutro tamen loco regulas temperantia contemnere, sine temeritate integrum est. Potus moderatus vini, ut in primis ad suetis, & præsertim apud acidulas, suadens omnino venit: ita minus ad suetis, *Medica* mensura equidem conductit, interim absolute necessarius, calibus etiam non habendus: dummodo aliorum consuetorum potuum, *cerevisiarum* defocatur, compores fieri possint. *Condimenta aromatica*, sive exoticæ, in primis ad suetis, sive *domestica* magis, non negligenda censemus; sed magis in coquinario apparatu, quam Medicis formulis concentrationibus. Quorsum etiam referimus ustratoria *stomachicas*, potius in formulis familiariter uistatis, potuum ita conditorum, *vini absynthitis*, cum corticibus *aurantiorum*, &c, quam in concentrationibus formulæ *pharmaceuticis*. Omnen autem intertemperantiam evitare, etiam plana sana ratio suadet. Sicut autem somni & iustæ quietis, præsertim apud thermas, ita etiam prudens usus motus corporis, in primis apud acidulas, nequamquam neglegi debet; neque illud tam simplicis consilii, quam omnino præcepti rationem habere, intelligendum. Neque vero aeris atque *temporatum*, in primis apud teneriores, negligenda venit prudenter observatio. Ubi in primis aëris humido-frigidus, & ventis importunus, quantum ejus fieri potest evitandus venit: & hoc intuitu tam vestimentorum, quam cubilium, prout commoditas permittit, ratio instruenda venit. Neque minus harum rerum, quantum fieri potest, bono moderamini, in ipso itinere, præsertim post usum thermarum, prospiciendum atque confundendum: ubi de reliquo, incommoda viarum, *jetigations* atque *succussions*, interminima proponendum incommoda habende veniunt; ut potest quales, si sole arbitritates affectiones, (nam veris *nephriticis*, plerasque tales aquas parum fidi auxiliū præstare, pro certo habemus) excipiuntur, conducere potius, nisi nimio importuniores sint, quam nocere, certum est: quod ad minimum eo inservit, ut moralia illa *frigidia*, *tadia*, *imo metus* horum incommodorum, apud patientes, sublevetur, qui illis communiter quicquid nocimenti ab his resultare videtur, illud verius, quam ipsa res, *physicè*, conciliat.

LXX.

Tanto magis autem, demum reveris, quietem à mox iterum capessendis aliis *pharmacis*, commendamus; ut ita dilucescere posit, quis verus est & tu aquarum harum sentiat: & hoc nomine, tolerabiliora aliqua adhuc residua, aut immediate post repullularia, incommoda, patientius perferenda. Quorsum omnino facit, non tam simplex traditio, quam omni-

nō sano sensu verior observatio, quod aquarum talium usus, etiamē non totam suam energiam, sub ipso usurpationis tempore exferat, tamen aliquo post hanc intervallo, magis se commendet. Aut, si omnino, præsertine post acidularum usum, aliquid subvenire necessarium videatur, magis ibi infistatur tonicis verioribus, sine ulla manifestiore atque crasiore adstringendi efficacia operantibus, quam ulla tenus hanc unā inferentibus, &c, semper utilē, hic vero etiā necessarium, bonam ζύμην corporis, restringenti- bus.

LXXI.

Tandem autem magis cordi habebunt, qui talibus aquis usi sunt, ut animi potemutibus, & vita sedentaria, quantum usquam fieri potest, evitandis, omne studium atque operam impendant: nisi qualiscunque melioris effectus harum aquarum, continuatatem & constantiam amittere velint. Quæ eadem res, etiam ad longiorem constantiam talem, & sperandam ejus perennitatem, ne semper eandem denuo semitam remetiri cogantur, commendatissima utique haberi debet.

LXXII.

Ubi, ultimo loco, nec illud silentio prætereundum arbitramur, quod nimis sepe, & præsertim præter necessitatē, repetitus, talium aquarum usus, teste solerte contemplatione exemplorum, revera tandem adjutudinis aliquius in dolo introducat: ut, quando illi deinde planè renunciantur, demum incommoda aliqua eveniant: quibus, nisi admodum prudenter, pharmacia consentanea, consulatur, revera demuni in ægritudines aliquas declinet ejusmodi homines, quibus, simpliciter & directe, expositi non fuissent. Quæ res inquam, prudente consideratione minime indigna invenientur.

LXXIII.

Atque ita quidem, quæ ad hoc negotium utiliter dici poterant, enumerasse nobis videmur. ABUSUM quod attiner, facile colligi poterit, quibus ille inficit, si contraria rati salutaris usus, ad animum revocetur. Ubi tamen in primis etiam illud, quod quidem prioribus thesibus jam innuimus, brevibus notamus, quod sine omni, evidente causa, velut animi solum gratia, aliquibus placens talium aquarum usus, non pro re ita indiferenter habenda, estimari mereatur: cum illud certissimum sit, medicamenta, infigues aliquos effectus, (uti hic sunt copiosiores evacuationes,) edentia, nunquam, simpliciter otiosè, corpori impune objici: & infuper effectum præcedente §. notatum, non ita levissimè considerationis, haud difficulter asequi.

His quidem, cum proposito nostro satificeissi confidamus, nihil superest, nisi ut Divinæ gratiæ pro præstito nobis auxilio, humiliatas gratias, venerabundi nuncupemus, eamque, ut hos, etiam nostros conatus ad salutarem usum dirigat, quod ex animo facimus, imploremus.

S. D. G.

Zu 18

* (*) *

Agnus erat quondam fontis cuiuslibet
 usus
Unda, ut credebant, quæque salubris
 erat
Sulphure fumantes latices Acharonta movebant.
Nec non fons acidus, Vah! panacea fuit.
Ast fuit insanæ per blandula somnia mentis
 Namque sua ægrotos unda fefellit ope
Quarum virtutum vero experientia testis;
Hoc scriptum nobis, monstrat, amice, Tuum
Hinc mage solemnis laurus Tua tempora cingit
 Et Doctoralem dat Tibi Musa Gradum
Ambabus merito plundo; mens gaudia fundit:
 Arti Tu decori sis; medicina Tibi.

Hæc Nobilissimo Domino Candidato, Amico suo suavis-
 simo gratulabundus scribebat.

D. JOHANN. ANDR. WENDT.

Musa diu merito cum cingit tempora lauro
Gratulor ex animo suavis Amice TIBI.

Hæc sunt que Nobilissimo Dn. Candidato commensali
 arque Amico hucusque charissimo gratulabundus
adjicere simulque perennem Amicitiae memoriam
commendare voluit, debuit

SIMON MAURITIUS BETHMANN.

LL. C.

) :

Nach

Ach Mühe folgt der Lohn/nach vielem Dornen stechen/
Verlangt man auch hernach die Rosen abzubrechen;
Dich trifft mein werther Freund/an jeso bey dir ein/
Du willst nach vieler Last auch wohl belohnet seyn.
Dein angewandter Fleiß/dein eyfriges Bemühen/
Läß dich zur Ehren-Pfort an jeso auch einziehen/
Und zeigt dir eine Stell/wohn man die nur führt/
Die die Gelehrsamkeit vor allen andern ziert.
Da wirstu/werther Freund mit Ehr und Ruhm gecrönet/
Da trifft dein Wünschen ein/wornach du dich gesehnet/
Da wird die Mühe ersezt du trägst den Krantz davon/
Und hast es wahr gemacht: Nach Mühe folgt der Lohn.
Mit diesem hat dem Herrn Candidato, seinem
werthesten Freund, ergebenst gratuliren wollen
G. H. de Joss.

Quid labor assiduus possit, SVAVISSIME AMICE,
HOC TEMET melius nemo docere potest:
Hinc SUMMUM jamjam CONSCENDIS CULMEN HONORIS,
Posteritasque TUUM NOMEN ad astra vehet.
Ob quem Iuccesum merito mea gaudia testor,
Nec non vota lubens addo, precorque, Vale!

Honoris atque Recordationis ergo hæc gratula-
bundus addidit

ADOLPHUS LUDOV. REINHARD,
Anhaltinus L.L.C.

Gærtner! la tua virtù hoggi ti dona
Trá più Illustri Galeni dorati seggi
Per eternar di tua grand'alma i freggi,
Tesse la fama un immortal corona.
Hoggi dunque nomarti ben milice
Medico in terra, e'n cielo poi felice
In segno di devotione, Humiliss., e divotiss. serv.
FRID. LUD. MOESERO,

ON loué avec raison un bon jardinier,
Quand il est fort expert à cultiver la terre;
Lorsque dans la saison il fait la manier,
Ne craignant pour ses fruits ni glace ni tonnerre.
J'ai donc lieu d'espérer, qu'excusant mon audace,
Vous me pardonnerés, si par allusion
Je parle icy de vous quoique avec peu de grace;
Pour qui je faisois bien des vers fans fiction.
Vos theses font bien voir par la belle matiere,
Que vous y decrivés, que guerissant les corps.
En savant medecin, votre gloire est entiere;
Et que pour vous louer je fai de vains efforts.
Recevés cependant mes voeux en assurance,
Que je vous suis toujours tout à fait attache,
Que par L'éloignement ni même par l'absence
Vous ne serés jamais de mon coeur effacé.

Le Marquis d'Eireval.

AMIS VERÆ VIRTUTI ADDUNTUR HONORES,
QUEIS MÆJOR VITÆ TOLLITUR EX ANIMO:
CUM GÆRTNERE TUUM STUDIUM FULGORE CORUSCET,
MUSÆ VIRTUTIS PRÆMIA SUPPEDANT,
DOCTORISQUE GRADUM MERITO INTER MUNERA PONUNT;
DE QUO GRATIATUR, MENS MEA TOTA TIBI!
AC TE SECTATUM PASSU VESTIGIA STIRPIS,
GLORIA, POST VITAM NON PERITURA MANET.

Hicse Nobiliss. Domino Candidato officiosissime gratulatur

JOH. PHILIPPUS TAUSENT,
S. S. Th. Stud. Idsteniensis.

SIE schmelet oft die allzu kluge Welt
Auf Sachen, so die Nühe nicht bezahlen/
Ihr Urtheil will mit solchen Sachen pralen/
Die jedermann vor schlechte Fabeln hält/
Wenn Naso von der Hippocren erzählt/

Die

Die dorten quillt in der Baoten Erden;
Will jedermann an ihn zum Ritter werden:
Man hat sich dis zum ſanckens Ziel erwehlt.
Gewiß der Fleiß wär bſſer angelegt/
Wenn man den Land der Tichter lieſſe gehen/
Und blieb allein bey ſolchem Irrthum ſtehen/
Der in der Welt viel taufend Schaden hält.
So bald ein Brunn die lockre Erde negt/
Der etwas nur von Säure bey ſich führet
Und durch die Hiz die matten Glieder röhret/
Da glaubt man ſey der Krankheit Ziel geſetzt.
Man bildt ſich ein nun ſtröme die Natur
Freywillig hin was allem Ubel wehret/
Was Mättigkeit und Maladie verzehret
Nun zeige ſich die allgemeine Cur.
Doch weit geſehlt! man lobe wie man mag/
Oft muß der Brunn die Grufft des Todes heiffen
Ja Egra ſelbst pflegt manchen hinzuſchmeißen.
Wo er dann liegt bis an den groſſen Tag.
Weit bſſer ist die Hochgelehrte Schrift
Die auf Vernunft und Klugheit iſt gegründet
Worinnen man den Nutz und Schaden findet
Der Brunnen Cur: die recht das Mittel trifft.
Mein Kiel ſoll iſt zur Gratulation
Noch diesen Vers zu guter legte ſegzen:
Der Himmel will Dein Lob in Ehre ägen/
Er giebet Dir ſchon iſt den Doctor-Lohn.

Den 4. April.
1713.

Hiermit wolte dem Hochzuehrenden Heren
Candidato in Aufrichtigkeit gratulieren
Dero ergebenster Freund und Diener
Siegmund Gottlieb Hempel/
Silelius.

Ua 5316 c

ULB Halle
001 500 18X

3

5b.

118

DISSERTATIO INAUGURALIS MEDICA
DE
**FONTIUM SALU-
TARIUM USU ET
ABUSU.**

QVAM
SUB AUSPICIO DIVINO,
RECTORE MAGNIFICENTISSIMO,
SERENISSIMO PRINCIPE AC DOMINO,
DN. FRIDERICO WILHELMO,
PRINCIPE BORUSSIÆ, MARCHIONE BRAN-
DENBURGICO, RELIQUA,
IN ACADEMIA FRIDERICIANA,
GRATIOSISSIMO FACULTATIS MEDICÆ CONSENSU

PRAESIDE
DN. GEORGIO ERNESTO STAHL,
CONSIL. AUL. ET ARCHIAT. REG. MED. ET RERUM NATU-
RALIUM PROFESSORE PUBL. ORDIN. ACAD. NAT. CUR. COLLEGA LON-
GE DIGNISSIMO; DECANO h. t. SPECTATISSIMO,
DOMINO PATRONO, AC PROMOTORE SUO
omni Observantia atque Honoris cultu etatem colendo,
PRO LICENTIA,
Summos in Arte Medica Honores, & Privilegia legitimè obtinendi,
Ad d. April, M DCC XIII, horis ante & pomeridianis
IN AUDITORIO MAJORI
Publicæ Philiatrorum Ventilationi submittit,
PHILIPPUS HARTMUTHUS Hartner
ITZSTEINIO NASSOVICUS.
HALÆ MAGDEBURGICÆ,
Typis CHRISTIANI HENCKELII, Acad. Typogr.